

בַּעוֹר חֲמִץ

מִיַּד אַחֲרֵי חַג הַפּוּרִים אָנוּ כָּבֵר מִתְּכוּנָנִים
לְחַג הַגְּדוּל, חַג הַפֶּסַח. מֵה גְּדוּלָּה הַתְּכוּנָה
בְּבֵית בְּעָרֵב חַג פֶּסַח! הַכֹּל עוֹבְדִים, אֶת
הַבַּיִת מְנַקִּים, אֶת כָּל הַחֲמֵץ מִן הַבַּיִת
מְסִירִים.

טָרַח --- טָרַח --- חוֹבֵט אֶת הַסִּפְרִים,
מְאֹרֵר אוֹתָם, מְנַעַר אוֹתָם וּמְסִיר מֵהֶם
אֶת הָאֵבֶק.

אֲמָא עֲסוּקָה מְאֹד מְאֹד. הִרִי צָרִיךְ אֶת כָּל הַבַּיִת לְנִקּוֹת! מְזַרְנִים וּמְטוֹת,
בְּגָדִים וְאַרוֹנוֹת, שְׁלַחֲנוֹת וְכִסְאוֹת, וְעוֹד וְעוֹד.

"אֲמָא!" קוֹרֵאת טְלִי הַקְּטָנָה. "גַּם אֲנִי רוֹצָה לְעֹזוֹר!"

"טוֹב, טְלִי! עוֹנָה לָּהּ אֲמָא. "יֵשׁ לִי גַם בְּשִׁבְלֶךָ עֲבוּדָה!"

מְכִינָה אֲמָא קְעָרָה גְּדוּלָּה עִם מֵי סִבּוֹן וּלְתוֹכָהּ הִיא מְכַנִּיסָה אֶת הַצְּעָצוּעִים.

שִׁיף-שִׁיף שִׁיף-שִׁיף – מְשַׁפְּשֶׁפֶת טְלִי אֶת הַצְּעָצוּעִים הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב. אֵךְ הִיא גַם
נֹזֶהֶרֶת, שְׁלֵא תִתְרַטֵּב.

"אֲמָא! רְאִי! כְּמָה נְקִי!" מְרַאֶה טְלִי לְאֲמָהּ אֶת הַבְּבָה שֶׁנִּקְתָּה.

"יֵפֶה מְאֹד, טְלִי!" אֶת מִמֶּשׁ עוֹזֶרֶת לִי בְּבַעוֹר הַחֲמֵץ!"

"מֵהוּ 'בַּעוֹר חֲמֵץ'?" שׁוֹאֵלֶת טְלִי.

לְפָנַי פֶּסַח צָרִיךְ לְהוֹצִיא וּלְבַעַר אֶת כָּל הַחֲמֵץ מִן הַבַּיִת, כְּדִי שְׁלֵא יִשְׂאֵר אֶפִּילוֹ
פְּרוּר קֶטָן בְּיוֹתֵר. וְלָכֵן אָנוּ מְנַקִּים כָּל מְקוֹם, שֶׁמְכַנִּיסִים לְשֵׁם לְפַעְמִים
פְּרוּרִים שֶׁל חֲמֵץ. לְמַצָּה זוֹ שֶׁל הוֹצָאתוֹ וּבַעוֹרוֹ שֶׁל הַחֲמֵץ מִן הַבַּיִת קוֹרְאִים:
"בַּעוֹר חֲמֵץ".

כִּיצַד קוֹרְאִים?

עֵרַב פֶּסַח

רותי ילדה נקייה ומסודרת, את הימים שלפני פסח היא הכי הכי אוהבת. נגשת רותי לאמא ומציעה עזרה.

אמא בחיוך אומרת: "רותילה היקרה, אני זקוקה מאוד לעזרתך, אך לא בסדר ולא בנקיון, כי אם בשמירה על אחיך הקטנים".

רותי מצטערת, היא רוצה מאוד לנקות ולהבריק עם ספל מים ומטלית, רותי מנסה לשכנע את אמא שעזרה כזו היא זקוקה.

ואמא מסבירה: "רותילה עזרתך תהיה גדולה אם תורידי את אחיך לגנה, כך אוכל להספיק הרבה, לנקות את הפנות ולסדר את הארונות ולבדוק היטב מתחת למגרות.

חג הפסח הנה זה בא, ואת כל החמץ עלי לסלק.

וכאשר אחיך הקטנים מסתובבים בבית איני יכולה לנקות ולמרוק.

וכשתשובי מהגינה אתן לך, רותילה, לנקות את כל הצעצועים עם מים וסבון".

מיד הסכימה רותי לרעיון.

וכאשר חזרה מהגינה, ראתה שאמא הספיקה. שמחה רותי ונגשה לשטף את הצעצועים. בתחילה נהנתה, אך לאחר ששטפה שלושה צעצועים, בקשה מאמא להפסיק, כיון שהיא מאוד עיפה- והמלאכה קשה. אמא הבינה ואמרה: "ודאי, בתי, שקשה עליך המלאכה, אך מה שעשית היום היתה זו עזרה נפלאה ומצוה גדולה.

כיצד קראתי?

יְלֻדָּה שֶׁל עֶרֶב פֶּסַח

הספור קרה בערב פסח. שמי דינה ואני ילדה שמאד אוהבת לעזר, אבל לא סתם כמו הקטנים...

אני אוהבת לשפשף תריסים, להבריק חלונות, לנקות דלתות ולא רק לאסוף צעצועים ולקחת את יוסי בן השלוש למטה.

טפסתי על סלם גבוה, כדי לנקות את התריסים, ואמא - שהיתה בטוחה שאני שומרת על יוסי - התעסקה בנקיון המקרר שעמד במטבח.

הלב שלי התמלא גאון. התריס, שהיה מלא אבק, וצבעו נעשה אפר – נהיה לבן ממש!

רצתי אל הדלת כשבדי קערה מלאה סבון והתחלתי לשפשף... שוב ושוב התכופפתי אל הקערה, כדי להרטיב את המטלית, לראש הדלת כדי שהדלת כלה תראה כמו מראה.

משם צעדתי במרץ אל ארון הבגדים שבחדרי. שם ראיתי דבר נורא!!! יוסי לקח את בקבוק השתייה שלו, ומלא אותו בכל חמרי הנקוי שעמדו באמבטיה.

אוי ואבוי! צעקתי ומשכתי את הבקבוק מידו. הידים והרגלים שלי רעדו, ובקשי הצלחתי לסגר את הפקקים של חמרי הנקוי. נתתי ליוסי יד, בלי להוציא הגה מהפה, ויצאתי אתו לטיול.

עכשיו הגידו ילדים,

לא היה כדאי לעשות כן מקדם!...

פיצד קראתי?